

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816200312
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7816200312.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej G. H., narodenej XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, XXX XX F., o zaplatenie 258,65 € istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi 207,66 € istiny a 8,75 % ročný úrok z omeškania:

- zo sumy 20,54 € od 26.01.2013 do zaplatenia,
- zo sumy 96,90 € od 26.02.2013 do zaplatenia,
- zo sumy 59,59 € od 26.03.2013 do zaplatenia,
- zo sumy 30,63 € od 26.04.2013 do zaplatenia, na účet číslo: IBAN: SK37 1111 0000 0010 0480 4211, VS: 9004500990, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 9,90 € súdneho poplatku a 43,16 € trov právneho zastúpenia na účet číslo: IBAN: SK11 1111 0000 0010 0480 4000, VS: 9004500990, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieta.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 258,65 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 3,19 € od 26.12.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 20,54 € od 26.01.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 96,90 € od 26.02.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 59,59 € od 26.03.2013 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 30,63 € od 26.04.2013 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 47,80 € od 26.02.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, ako postupca, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanej v žalovanej výške.

Poukázal na skutočnosť, že žalovaná dňa 27.11.2012 uzavrela s právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. - Zmluvu č. 105818182Z112, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe Zmluvy právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovak Telekom, a.s. - poskytol

žalovanej telekomunikačné služby, špecifikované v Zmluve za podmienok stanovených v Zmluve a vo Všeobecných podmienkach. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v Zmluve a v Cenníku. Právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade so svojimi platnými cenovými podmienkami a žalovanej vystavil vyúčtovacie faktúry, pričom žalobcovi postúpil pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 7212616149, znejúcej na sumu 3,19 € a splatnej dňa 25.12.2012, pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 7300204993, znejúcej na sumu 20,54 € a splatnej dňa 25.01.2013, pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 7301264936, znejúcej na sumu 96,90 € a splatnej dňa 25.02.2013, pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 7302383374, znejúcej na sumu 59,59 € a splatnej dňa 25.03.2013, pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 7303525758, znejúcej na sumu 30,63 € a splatnej dňa 25.04.2013, a pohľadávku na faktúre s variabilným symbolom 7401435219, znejúcej na sumu 47,80 € a splatnej dňa 25.02.2014. Žalovaná odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu spísania žaloby nevykonala žiadnu, ani čiastočnú úhradu pohľadávok. Nezaplatením faktúr v lehote splatnosti riadne a včas sa žalovaná dostala vo vzťahu k žalobcovi v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka do omeškania, a preto si žalobca uplatnil úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti každej z uplatnených faktúr až do jej zaplatenia.

Žalovaná sa k podanej žalobe napriek výzve súdu a procesným poučeniam nevyjadрила.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“), pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa ustanovenia § 200ea ods. 1, 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku:

(1) Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

(2) Za drobné spory sa nepovažujú veci, ktoré sa týkajú

- a) osobného stavu alebo spôsobilosti na právne úkony,
- b) sociálneho zabezpečenia,
- c) konania o preskúmanie rozhodnutí vydaných v rozhodcovskom konaní,
- d) vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov,
- e) konania o dedičstve,
- f) konania o určenie, zmenu alebo zrušenie vyživovacej povinnosti,
- g) konkurzného konania a reštrukturalizačného konania,
- h) sporov z pracovných vzťahov a obdobných pracovnoprávných vzťahov,
- i) ochrany osobnosti.

(3) Ak je predmetom konania iba príslušenstvo pohľadávky, ktorého hodnota neprevyšuje sumu podľa odseku 1, konanie sa považuje za drobný spor.

Keďže sa v danom prípade jedná o pohľadávku vo výške 258,65 €, teda drobný spor, súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovné:

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 a výňatkov z jej Prílohy vyplýva, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávky voči žalovanej, identifikované variabilnými symbolmi 7212616149, 7300204993, 7301264936, 7302383374, 7303525758 a 7401435219, v celkovej výške 258,65 €.

Zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 27.11.2012 (ďalej len „Zmluva o poskytovaní služieb“) a Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 27.11.2012 (ďalej len „Dodatok“), vyplýva, že Zmluva o poskytovaní služieb bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. - a žalovanou, vrátane Dodatku, ktorého obsahom bol dohodnutý program služieb

NAJ 200 za zľavnený mesačný paušálny poplatok s dobou viazanosti 24 mesiacov a so zmluvnou pokutou 47,80 €.

Z faktúry č. 7212616149 zo dňa 08.12.2012, splatnej dňa 25.12.2012, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanej sumu 3,19 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z faktúry č. 7300204993 zo dňa 08.01.2013, splatnej dňa 25.01.2013, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanej sumu 20,54 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z faktúry č. 7301264936 zo dňa 08.02.2013, splatnej dňa 25.02.2013, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanej sumu 96,90 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z faktúry č. 7302383374 zo dňa 08.03.2013, splatnej dňa 25.03.2013, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanej sumu 59,59 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z faktúry č. 7303525758 zo dňa 08.04.2013, splatnej dňa 25.04.2013, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanej sumu 30,63 € z titulu mesačných poplatkov za služby.

Z faktúry č. 7401435219 zo dňa 08.02.2014, splatnej dňa 25.02.2014, vyplýva, že právny predchodca žalobcu fakturoval žalovanej sumu 47,80 € z titulu zmluvnej pokuty za porušenie zmluvných povinností.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne, v časti uhradenia poplatkov za služby, vyfakturovaných žalovanej faktúrou č. 7300204993, znejúcou na sumu 20,54 €, splatnou dňa 25.01.2013, faktúrou č. 7301264936, znejúcou na sumu 96,90 €, splatnou dňa 25.02.2013, faktúrou č. 7302383374, znejúcou na sumu 59,59 €, splatnou dňa 25.03.2013, faktúrou č. 7303525758, znejúcou na sumu 30,63 €, splatnou dňa 25.04.2013, tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku, dôvodná, a preto v tejto časti žalobe vyhovel. V časti o zaplatenie mesačných poplatkov za služby vyfakturovaných žalovanej faktúrou č. 7212616149, znejúcou na sumu 3,19 €, splatnou dňa 25.12.2012, a v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty žaloba nie je dôvodná, a preto súd žalobu žalobcu v tejto časti zamietol.

Nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za služby sa opiera o Zmluvu o poskytovaní služieb, jej Dodatok, Všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom pevnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“), Cenník pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „Cenník“), faktúry za poskytnuté služby č. 7300204993 zo dňa 08.01.2013, č. 7301264936 zo dňa 08.02.2013, č. 7302383374 zo dňa 08.03.2013 a č. 7303525758 zo dňa 08.04.2013 a o ustanovenia zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom do 31. decembra 2013, t.j. v čase uzavretia predmetnej Zmluvy o poskytovaní služieb a jej Dodatku (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“).

Podľa ustanovenia § 43 ods. 12 písm. a) a b) zákona o elektronických komunikáciách, účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb a platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytované prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 8 písm. b) zákona o elektronických komunikáciách, podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená Zmluva o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej (v znení jej Dodatku) právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanej dohodnutý program služieb, avšak tá cenu za poskytnuté služby v lehote splatnosti nezaplatila. Súd preto z titulu nedoplatku na poskytnutých službách vyfakturovaných faktúrou č. 7300204993 zo dňa 08.01.2013, faktúrou č. 7301264936 zo dňa 08.02.2013, faktúrou č. 7302383374 zo dňa 08.03.2013 a faktúrou č. 7303525758 zo dňa 08.04.2013 priznal žalobcovi plnenie vo výške 207,66 € a žalovanú zaviazal úhradou dlžnej sumy, predstavujúcej cenu za poskytnuté telekomunikačné služby.

Výrok o úrokoch z omeškania sa opiera o ustanovenie § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení, t.j. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o poskytovaní služieb a jej Dodatku (ďalej len „Občiansky zákonník“), v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Ohľadom prevyšujúcej časti uplatneného nároku na zaplatenie poplatkov za služby vyfakturovaných žalovanej faktúrou č. 7212616149 zo dňa 08.12.2012, splatnou dňa 25.12.2012 a znejúcou na sumu 3,19 €, s príslušenstvom (s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 26.12.2012 do zaplatenia) súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, a preto ju v tejto časti zamietol.

Podľa ustanovenia § 100 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Z oboznamovanej faktúry č. 7212616149 zo dňa 08.12.2012, znejúcej na sumu 3,19 €, vyplýva, že splatnosť vyfakturovaných mesačných poplatkov za služby poskytnuté právnym predchodcom žalobcu žalovanej v období od 08.11.2012 do 07.12.2012 bola právnym predchodcom žalobcu určená na deň 25.12.2012.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že najneskôr odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti predmetnej faktúry, t.j. od 26.12.2012, sa právny predchodca žalobcu dozvedel, že žalovaná si neplní svoje povinnosti v súlade so Zmluvou o poskytovaní služieb, a teda žalobca (respektíve jeho právny predchodca) najneskôr od 26.12.2012 zistil, že žalovaná je v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Súd má preto za to, že premlčacia lehota začala plynúť už od doby, keď žalobcovi (respektíve jeho právnomu predchodcovi) vzniklo právo vymáhať dlžnú sumu voči žalovanej, teda odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry č. č. 7212616149 zo dňa 08.12.2012, t.j. od 26.12.2012, a uplynula dňa 26.12.2015. Žalobca (respektíve jeho právny predchodca) preukázateľne vedel o tom, že žalovaná si neplní svoje povinnosti v zmysle Zmluvy o poskytovaní služieb, a teda mal reálnu možnosť uplatňovať si voči žalovanej svoje práva žalobou na súde. Keďže tak neurobil, plynula mu premlčacia lehota a táto pokračovala aj po postúpení pohľadávky na žalobcu, nebola prerušená a nezačala plynúť nanovo, pričom žaloba na súd bola podaná dňa 18.01.2016. Z uvedeného vyplýva, že právo žalobcu ako právneho nástupcu spoločnosti Slovak Telekom, a.s. sa premlčalo najneskôr 26.12.2015, a teda žaloba bola na súd podaná už po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom od 1. mája 2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie

predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Nakoľko v zmysle citovaného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa musí súd od 1. mája 2014 v spotrebiteľských veciach ex offo, t.j. aj bez námietky účastníka konania, prihladiť na premlčanie nároku žalobcu, súd z titulu premlčania nároku žalobcu na zaplatenie poplatkov za služby vyfakturovaných žalovanej faktúrou č. 7212616149 zo dňa 08.12.2012, splatnou dňa 25.12.2012 a znejúcou na sumu 3,19 €, s príslušenstvom (s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 26.12.2012 do zaplatenia) žalobu v tejto časti zamietol. Z predloženého listinného dôkazu (faktúry č. 7212616149 zo dňa 08.12.2012) vyplýva, že splatnosť dlžnej sumy, nastala dňa 25.12.2012, čo znamená, že ku dňu podania žaloby (uplatnenia nároku žalobcom) bola pohľadávka žalobcu voči žalovanej už premlčaná, na čo musel súd ex offo prihladiť, a preto žalobcovi nemohol priznať zaplatenie dlžnej sumy vo výške 3,19 €. Z rovnakého dôvodu, keďže súd žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie istiny, mu nepriznal ani uplatnený úrok z omeškania.

Súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná ani v prevyšujúcej časti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 47,80 € s príslušenstvom (s 8,25 % ročným úrokom z omeškania od 26.02.2014 do zaplatenia), a preto žalobu žalobcu aj v tejto časti zamietol.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

(2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

(3) Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

Podľa ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/174/2011-21 zo dňa 30.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/26/2012 zo dňa 23.05.2012 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obdobne aj vo veci Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/162/2011-28 zo dňa 06.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/32/2012-46 zo dňa 15.03.2012.

Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné

prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 smernice sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora č. C-76/10 vo veci POHOTOVOST' / Korčkovská), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, a preto nemôže ísť len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Súdom ako orgán členského štátu Európskej únie je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex officio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a Občianskeho zákonníka). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka; „z neplatného právneho úkonu“). Navyše zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednaní nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Zmluvná podmienka, zaväzujúca žalovanú na zaplatenie zmluvnej pokuty v uplatnenej výške 47,80 €, je pre rozpor s ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka neplatná, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky. Zmluvná podmienka ohľadom zmluvnej pokuty nebola individuálne dojednaná, čo vyplýva aj z rozhodovacej činnosti súdu, ktorý rieši stovky sporov, kde vystupuje žalobca alebo jeho právny predchodca a uplatňuje si právo na zaplatenie zmluvnej pokuty. Zmluvy o poskytovaní verejných služieb sa líšia svojím obsahom len v údajoch o spotrebiteľovi, programe služieb, aktivovaných službách, výške zľavnených mesačných paušálnych poplatkov, dobe viazanosti a zmluvnej pokute. Tieto zmluvy

sú formulárovými zmluvami, do ktorých sa údaje dopisujú. Žalobca v konaní nepreukázal, že by boli zmluvné podmienky individuálne dojednané.

Žalovaná ako spotrebiteľka sa Dodatkom k Zmluve o poskytovaní služieb zaviazala zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 47,80 € za akékoľvek porušenie povinností zo strany žalovanej, pričom nebola dohodnutá zmluvná pokuta pre právneho predchodcu žalobcu v prípade, že by on porušil ustanovenia zmluvy. Táto okolnosť spôsobuje nerovnováhu v zmluvných vzťahoch a jej neprijateľnosť, čo spôsobuje jej neplatnosť.

Dohodnutá zmluvná podmienka navyše zaväzuje žalovanú zaplatiť zmluvnú pokutu počas celej doby viazanosti, aj v tom prípade, ak by žalovaná porušila zmluvu hoci v posledný deň viazanosti. Zmluvná pokuta teda nebola odstupňovaná, ale mala sa uplatniť v plnej výške pri hocikakom porušení povinností a v hociktorom čase od uzavretia zmluvy do uplynutia 24 mesiacov. Takéto dojednanie je v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nemal právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 47,80 €, keďže si ju uplatňoval na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Súd nepopiera význam zmluvnej pokuty, avšak v konkrétnom prípade sa jednalo o formulárovú zmluvu, kde zmluvná pokuta bola zapracovaná v texte zmluvy a žalovaná nemohla ovplyvniť zmluvný vzťah v prípade, že sa rozhodla zmluvu uzavrieť. Zmluvná podmienka, a to zmluvná pokuta, nebola individuálne dojednaná. Vzhľadom na to, že zmluvná pokuta postihovala žalovanú vždy pri porušení zmluvnej povinnosti bez ohľadu na časové hľadisko, takáto zmluvná podmienka bola neprijateľná, a preto nemohla byť poskytnutá ochrana žalobcovi v podobe priznania zmluvnej pokuty.

Zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody, je aj sankciou. Spôsob jej dojednania a jej výška však musí plne rešpektovať zásadu rovnosti právneho vzťahu ako aj princíp proporcionality. Právny predchodca žalobcu ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú dodávateľ žiada od spotrebiteľov zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Teda reálne môže nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, zostáva mu už iba jeden poplatok a pre jeho nezaplatenie uplatní žalobca (respektíve jeho právny predchodca) rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade omeškania sa spotrebiteľa už hneď na úvod dvojročného zmluvného vzťahu. Podmienky, za akých dodávateľ dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, poškodzujú spotrebiteľa. V štandardných formulárových zmluvách totiž dodávateľ pre spotrebiteľa v neprehľadnej, zložito formulovanej a miniatúrnymi písmenami písanej forme zapracuje také zmluvné dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa.

Okrem toho súd dojednanie o zmluvnej pokute považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj preto, že dodávateľ na základe takto formulovaného dojednania zmluvnej pokuty (ak účastník poruší akúkoľvek z povinností podľa tejto Zmluvy), môže od spotrebiteľa požadovať zmluvnú pokutu v dohodnutej výške za každé porušenie zmluvnej povinnosti, teda môže od spotrebiteľa žiadať niekoľkonásobok dohodnutej zmluvnej pokuty. Je nepochybné, že takéto zmluvné dojednanie vnáša do tohto právneho vzťahu neprimeranú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tohto právneho vzťahu, a to na úkor spotrebiteľky. Zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa zmluvných strán.

Súd pri zohľadnení všetkých týchto skutočností dospel k záveru, že dohoda účastníkov o zmluvnej pokute v Zmluve o poskytovaní služieb je neprijateľná zmluvná podmienka, a preto je podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a aj podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatná.

Súd ďalej konštatuje, že žalobca v konaní predložil faktúru zo dňa 08.02.2014, kde jeho právny predchodca fakturoval žalovanej zmluvnú pokutu vo výške 47,80 €. V konaní však žiadnym listinným dôkazom nepreukázal, že by žalovaná porušila zmluvné podmienky, a teda, že by nezotrvala v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu dvadsaťštyrimesačnej viazanosti, prípadne porušila svoje iné, zmluvnou pokutou sankcionované, povinnosti. Žalobca totiž o tom nepredložil žiadny listinný dôkaz. Aj z uvedených dôvodov bolo potrebné žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 47,80 € zamietnuť, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že by mu vôbec vznikol nárok na zmluvnú pokutu.

Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 47,80 € z dôvodu, že sa jednalo o neprijateľnú zmluvnú podmienku uplatňovanú v rozpore s ustanovením § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Na strane žalobcu vznikli trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 € a z trov právneho zastúpenia, ktoré si žalobca uplatnil vo výške 107,91 € za tri úkony právnej služby. Pri vyčísľovaní trov konania, na náhradu ktorých má žalobca právo, však súd vychádzal z nároku na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 71,93 €, ktorá v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení pozostáva z tarifnej odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd) po 21,58 €, z dvoch režijných paušálov po 8,39 € a z DPH vo výške 20 %, a teda žalobcovi nepriznal náhradu trov za úkon označený ako podanie protistrane - pokus o zmier, keďže takýto úkon vyhláška neupravuje. Žalobca bol úspešný na 80 % v pomere k celku a žalovaná bola úspešná na 20 % v pomere k celku. Po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu, má žalobca právo na 60 %-nú náhradu trov konania, čomu zodpovedá suma 9,90 € kráteného zaplateného súdneho poplatku a suma 43,16 € zodpovedajúca kráteným trovám právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.